ఆనందమూర్తి, మన్ను వాళ్లా ఆందంగా ఉన్నావోయ్''

''వాళ్లా అందంగానా — లంచే''

''లంచే . . తెల్లగా కొత్తగాజు పీసాలా తళ్కుతేలియరగా, ఆరోగ్యంగా''

''ఉపహారం . . . తాంక్యూ''

''ఇప్పుడిక నీకంకారాలి''

''రమా అవసరంలేదు''

''కానలసినంత డబ్బుంది. కుబేరుడంటి తండ్రివున్నాడు.''

''అవునమ్మ —''

''ఇంద్రభవనంకన్నా మంచి బిల్డింగుంది''

''అవును —''

''పిలువగానే తలవేంచుకు ప్రత్యక్ష మయ్యే నౌకర్లున్నారు.''

''అవును —''

''కోరితే స్వర్గాన్ని గల్లా పట్టుకొచ్చి ఇంట్లో చెరపెట్టే సామర్థ్యంగలదే''

''అవును —''

''అసుమా — నీ వయసెంత''

''పద్దెనిమిదీ సంవత్సరాలు''

''అంటే ఈ ఎస్టేటుకు యువ రాజువా''

''అవును''

''ఇప్పుడేం జేస్తున్నావు''

''బి. ఎ. చదువుతున్నాను''

''మరి ఇవ్వాళ కాలేజీకి పోలేదేం''

''ఇవ్వాళ కాలేజీకి పోవడమెందుకూ. ఏవారం గదా. ఐనా నేను కాలేజీకి వెళ్లాల్సిన పనిలేనేలేదు. నాన్నగారు ఒక్కసారి మా ప్రిన్సిపాల్‌కు ఫోన్ చేశాడంటే వాడే కుక్కలా పరుగెత్తుకొస్తాడు నాని వేటుట కాలేజీ పరుగెత్తకొస్తుంది మా ఇంట్లోకి —''

''అవ్వా — అంత పలుకుబడి ఉందా మీ నాన్నకు''

''నాన్నకున్నదాన్ని పలుకుబడి అనటానికి వీల్లేదు. అధికారం అధికారం ఈ ఏరియాలో నాన్న వేళ్లిన చూపించి ఇది కుక్క అని అంటే అందరూ అవును ఇది కుక్కే అని అనాల్సిందే —''

''అనకుంటే''

''అనకుంటే ఆ పనివాడు ఆగూరు తీసుకుంటా పోతాడు.''

''ఆఁహాఁ''

''. . ''

''ఈ అధికారం ఎలా సంక్రమించింది''

''డబ్బుతో''

''డబ్బుతో ఏమైనా చేయగలిగే ఉద్దేశ్యం.''

''కాపలేక్కే డబ్బుకోసం ప్రమంపాత్ర సీతాలక్ష్మి దించేస్తాను''

''అమ్మా . . ''

''డబ్బుతో చేయగల అనేక గొప్ప మంచిపనులేవైనా చేశావా మన్ను''

''ఏ—''

''ఏదీ ఒకటి చెప్పు''

''నేను -వన్నెండేండ్ల వసివాడిగా ఉన్నప్పుడు . . . అప్పుడు నేను కైవల్ మోటార్ నేర్చుకుంటున్నాను. దాదాపు ప్రతిరోజుగంటా అయిపోయింది. నూటి తప్పకుండాదేన్నయినవాగ్దానంచేయగలవేళ్ళు వచ్చింది. కాని ఏం లాభం. అంత ఖర్చు పెడి మోటార్ నేర్చుకున్నాకుక్క మనిషి నైనా చంపకుంటే ఆ - టూరెంట్ విలువేమిటి. అలా అనిపించేది. అందుకని ఒకసారి మా బంగళా ఎదుటనుండి నడిచిపోతున్న ఓ బిచ్చగాని గురి చూసి కాల్చి చంపాను''

''మరి పోలీసులు నిన్ను పట్టుకోలేదా''

''హుం . . పిచ్చివాడా ఈ ప్రపంచం ఒ కుక్క- దానిక్కావలసిన బిస్కెట్లు మా దగ్గరున్నాయి. నేను కాల్చి చంపిన బిచ్చగాడు ఆకలిబాధకు తట్టుకోలేక ఆత్మహత్య చేసుకున్నట్టు పోలీసు రికార్డుల్లో ఉంది.''

''ఐతే—నాకు నిన్ను చూస్తే భయమువుతోంది. వెళ్ళిపోతాను నీ దగ్గరి నుండి.''

''ఇంతకూ నీ పేరు''

''నీ మనసును''

''మనవెళ్ళిపోతానా. మరి నాకు మనసు లేకుంటే ఎట్లా''

''నీకు బాగా డబ్బుంది గదా. ఇక మనసు అవసరంలేదు వెళ్ళాలు బై''

'' . . . . . ''

ఆనందమూర్తి పెట్టె కట్టుకోవడం ముగించుకుని అడ్డం ఎదుటనుండి వెనక్కు తిరిగాడు.

వెంటనే వసివాడి వెండి ట్రేలో కాఫీ కప్పునందించింది.

ఆ వసివాడి ఫస్ట్‌క్లాస్ గెజిటెడ్ ఫీసర్ పెళ్ళాంలా ఉంది. ఇంద్రుని ఆస్థాన నర్తకి పదిరాత్రులూ చేసే రంభ ఆ ఇంట్లో పనివాడిగా చేరినట్లుంది.

కాఫీని ఒక్క జుర్రు జుర్రుతుంటే మళ్ళీ కప్పును ట్రేలో పెట్టాడు. ఆమె మంత్రితిచిన మనిషిలా మాయమై పోయింది.

అతను విలువిడి ఉన్న గది మంచంలో కట్టిన మామూలుమందిరంలా ఉంది. అతని కాళ్ళక్రింది పూలు తొక్కుకున్న తెల్లని కార్పెట్ ఆ ఇంట్లో బావిపై పడి పోయిన వసంతంలా ఉంది. ఆ గదికి మామూలువైనవి గోడలులేవు. అంతారు తెరలే, గాజుపలకులాన్నియు అరని ఏడు రంగా మొద్దుగా మలిచిన మబ్బుల మధ్యల్లో ఉన్నాయి తెల్లని సోఫాలు సోఫాల మధ్య టీపాయ్‌పై నిలబడి ఉన్న అట్టల్లేని ఆడతోమ్మ అడవాళ్ళకు మగవాళ్ళనూ, మగవాళ్ళకు ఆడవాళ్ళనూ జ్ఞప్తికి తెస్తుంది తపింపజేసేటట్టుగా ఉంది. దాని ప్రక్కనే ఉన్న పోలు దళ్ళ కట్టిన వెన్నెలముక్కలా ఉండే బంగారు రంగులో. ఆ గదిపైన జ్ఞప్తి అమావాస్య నాటి చుక్కలాకాశాన్ని తెచ్చి అతికించి నట్టుగా ఉంది. ఇంపోర్టెడ్ స్టీరియో టేప్ రికార్డర్ ఉంది. ఓ మూలకు అందులో గంధర్వులు శాశ్వత జుందిలై నట్టున్నారు గాలి దానిలో సిరిగారించుకుని శబ్దాలను తొడుక్కుని ఖయటికి ప్రవహిస్తోంది. ఆ గదిలో ఎక్కడా శైటులేదు. కాని కాంతి ఎక్కడినుండో వర్షంలా కురుస్తోంది

ఆనందమూర్తి గాజుకిటికీ తలుపులు తెరిచి, నీలి పరదాలను నున్నితంగా ప్రక్కకు జరిపి బయటికి చూశాడు. ఆటుప్రక్కన తెల్లని ఫ్లోరింగ్ నడుమ నిలిరంగు స్విమ్మింగ్ పూల్ తెగిపడ్డ ఆకాశపు ముక్కలా ఉంది. ఇటుప్రక్కన వచ్చగా వచ్చిన పేలనిండా పరిచిన స్పానిష్‌పారలా ఉంది. వచ్చికలో నుండి పుట్టి పూసిన పూలు అక్కడక్కడ రాలిపడ్డ నక్షత్రాల్లా ఉన్నాయి

ఎదురుగా— క్రింద కార్‌షెడ్ లుంపార్కెడ్ గడ్డిలో నేసిన పెద్దపైజా పిచ్చుకగూడులా ఉంది. దాంట్లో నిలబడ్డ నాల్గు దిగువమధ్యన కార్లు ఇక లేని పోటోలు రంగుల పక్షుల్లా ఉన్నాయి

''ఇప్పుడేంజేద్దూరాలి తను'' అనుకున్నాడు ఆనందమూర్తి ఊపిరిసల్పుకో లేని రోగి ఆయాసపడుతున్నంత బాధగా.

ప్స్— అంతా బోర్ . . బోర్ —

ఇళ్ళంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. బయటంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది కాదు నిశ్శబ్దం లోపలే తమున్నాడు. ఆరోజు అతను పడపోయిన కాలం పాఠశాల పిల్లవాడు అప్పుకుండా చదవాల్సిన పేదంలా పేది స్తోంది.

టేప్ రికార్డర్‌ను ఆన్ చేశాడు!

గోడలో బీరువా తలుపు తెరచి వాల్గు ఇండు పోర్నోగ్రఫీ బుక్స్ తెచ్చుకున్నాడు పేజీలు తిరిగేశాడు.

కాగితాల పడుము సరిగిపోతున్న అప్సరసలు ఊపిరి పీల్చుకున్నారు.

మ్యూజిక్—రోజు ముందర తాంగని గుర్రాలా కన్పిస్తోంది.

నిప్పు కళ్ళు . . . ఎరుపెక్కిన చెక్కిళ్ళు . . . . అదురుతున్న పెదాలు . . మెరుపుల్లా ఒంటి చిరుపులు

ఒక్కో పోటోలోని ఒక్కో భంగిమ . . ఒక్కో బుక్కోట్టే కోరిక

బొమ్మలు మెదడులో అగ్ని పర్వతాలు ప్రేలుతున్నాయి లావా నదుల్లో పరుగెత్తి పరుగెత్తి మరిగి మరిగి నము ప్రేరణలో తరుస్తోంది.

ఇదేమిటి . . . తెడిచిన దూదిముద్ద లాంటి తను గీకిన అగ్నిపుల్లలా ఐపోతూ . . . ఆర్గాస్మ్ . . ఎస్ యువ్ద పోజిటివ్ తనవన . . తనవన

ఏదో మత్తు . . . మత్తు

హాయి పొంటెన్‌ల ముందు నీటిలేటలా విరజిమ్ముకొస్తోంది

చటుక్కున పుస్తకాన్ని మూసేశాడు

ఒళ్ళు గంటసేపటి నుండి మంటల ప్రక్కగా నిలబడ్డట్టు వేడెక్కింది.

తనకిప్పుడేదోకావాలి . . ఏదో కావాలి.

తనిప్పటికి ఎన్నో సుఖాలను చవి చూశాడు ఎందరో స్త్రీలను . ఎన్నో అందాలను బిస్క్రీం తన్నంత మామూలుగా అనుభవించి పారేశాడు.

తనకున్న స్వేచ్ఛ.. తనకున్న పెద్దలు చేసి పెట్టాలంత తన కోరికలను నిజంజేసే కురిపించింది మళ్ళీ ఇప్పుడు శుఃఅగ్ని గుండెల కంబుకుని తనను ఎటో పూల అడవుల్లోకి తమకుతోంది.

ఎలా . . ఎలా

ఇంట్లో ఎవరూ లేరు వాళ్ళు బాంబే వెళ్ళారు. ఎప్పుడొస్తారో తెలియదు ఎందుకొస్తారో తెలియదు వచ్చి మళ్ళీ ఎందుకు వెళ్ళిపోతారో కూడా తెలియదు.

ఈ అమరకాశాన్ని . . '

మెదడులో మెరుపు మెరిసింది —

చటుక్కున ఫోన్ చేబట్టి టకటకా డయల్ చేశాడు.

రింగవుతోంది అటుప్రక్క

''యస్ '' అటునుంచి

''నటేశా . ''

''యస్ —స్పీకింగ్''

''నేను ఆనందమూర్తిని ''

''ఓ గుడ్‌మార్నింగ్ సర్ . హౌ కెన్నై సర్వ్‌యు''

''జస్ట్ . . '' నలుగుతున్నాడు.

''చెప్పండి''

''మీ హోటల్ గెలక్సీలో . . ''

''గెలక్సీలో ''

''కొత్తగా వచ్చిన కాల్‌గర్ల్''

''ఓ . . శిరీషా''

''యస్ యస్ . . ''

''ఆమె కావాలా''

''ఇవ్ యు డోన్ మైండ్''

''దాంచేముందండీ . . . ఇదిగో రెండు నిముషాల్లో పంపిస్తాను''

''థాంక్యూ''

''బొనూ . . ఎక్కడికి పంపిం మంటారు''

''మా బిల్డింగ్ పోర్టి కీకి''

''ఓకే . . విత్ యువ్ద పోజిటివ్ కిసీవర్ పెట్టేశాడు.

అతని బ్రాడయంలో ఆశలు పక్షుల్లా ఎగురుతున్నాయి.

ఆలోచిస్తున్నాడు -ఇక తను పొందాల్సిన సుఖం గురించి కళాత్మకంగా అనుభవించాల్సిన రీతుల గురించి —

పద్దెనిమిదేండ్ల వయసుగల తను ఇప్పటికి ఎంత స్వర్గసౌఖ్యాన్నను భవించాడని కొందరు కొద్ది జన్మలెత్తినా పొంద లేనంత.

ఇప్పుడు తను ఎక్కడ తన మధ్య లోకాన్ని సృష్టించుకోవాలి. ఎక్కడ తన కోరికలను పరుచుకోవాలి

గదిలో అటు ఇటూ తిరుగుతున్నాడు అలాంటిగా

బయట కారాగింది.

గాజు తలుపుల్లో నుండి చూశాడు

శిరీషను తను నిన్న చూశాడు నెమ్మట్టు నెమ్మదిగా గాలిలో. అక్కడే మన మను పోగొట్టుకున్నాడు. ఇప్పుడామె ఒంటినుండి మళ్ళీ తన మనసును తను తీసుకోవాలి. అప్పుడు గాని తనుత్పన్నగా ఊపిరిపీల్చుకోలేడు.

శిరీష దిగుతోంది కారులో నుండి బొమ్మలా . . మన్నిరంగా

గుండెలో ఏదో అలజడి . తుపాను

గబగబా మేడపై నుండి క్రిందికి పరు గెత్తాడు —

నరిగ్గా ఆమే . . అతనా డ్రాయింగ్ రూంలో ఎదురుపడి . .

''ఆనందమూర్తిగారున్నారా'' అంది కాలాగ్గా.

''ఉన్నారు''

''పిలు''

''ఎస్''

''మీరా'' తను పెంచుకున్న పెంపుడు కుందేలు వంక చూచినట్లు జాలిగా చూచింది.

''వెళ్ళాలా'' అన్నాడు

ఆమె ఆశ్చర్యపోయింది.

అతను ఆమెకంటే ఎత్తుతో చిన్న.

కాని ఆమె భయపడలేదు. ధైర్యంగా చూచింది . పురుక్షణం నవ్వింది నిర్మిష్టంగా

''వెళ్ళాలా'' అన్నాడు ఆనందమూర్తి మళ్ళీ అతను నోట్లు కట్టల వంకచూస్తున్న చిచ్చగాలిలా చూస్తున్నాడు ఆమె దిక్కు.

''ఊఁ.'' ఎటు అని ఆమె అడుగ లేదు.

''పద''

[illegible]

పిక్‌కడిపట్టి ఊరుకు బయటికి తీశాడు.

తాగిన మత్తులోనే తనూ, శిరీషా కార్లో బయలుదేరేం— ఆమె గేటుకు దగ్గర దిగిపోయిం తను వచ్చి . . .

తెరతొలగిపోతోంది —

ఓహో.

వాడే చూచుకున్నాడు. రాత్రి పెదగంగలా కైంది

ఎలంతా . ధిమ్మగా ఉంది నొప్పిగా ఉంది ఎవరో ఖణిలోల్లోకి దోమలు దిగ్గొట్టి నట్టు.

ఒళ్ళంతా పలుపులు-మ్మ గడ్డలా జ్వరగా.

బెడ్‌పైనుంచి లేచి కూలబడ్డాడు.

తన గది ప్రక్కన . వాన్ గదిలో మండ్రి ఏవో పాటలు వినబడ్డాయి అస్పష్టంగా

ఎవరి శంకరబాబు... పక్కు వచ్చాడా.. ఎప్పుడొచ్చాడు.

చెమటలుపట్టాయి ముఖం నిండా.

లేచి డ్రాయింగ్ రూం దిక్కులోదా మెలుకువుంటూండగా . నొప్పి గది తలుపు నగం తెరచుకుని . మొదట ఓ చీర కనపించి. .. తర్వాత ఒక్కొక్కటి నడచివచ్చి

'బై'. —తలుపులు మూసుకున్నాయి మళ్ళీ . . అది నన్ను కంకమే.

ఆమె తనవైపు తిరిగి —

ఆమె శిరీష . . శిరీష

శిరీష నా గదిలోనుండి బయటికి వచ్చా

అంటే అంటే

శిరీషతో తనూ . . నాన్నా .

ఛీ ఛీ ఛీ

అతని తలలో డైనమైట్లు ప్రేలుతున్నాయి

శిరీష అతనివంక ఓ వసివాన్ని చూచి నంత మామూలుగా చూచి వెళ్ళింది పొట్లు దిగి

ఖువులో అడుపులు మండిపోతున్నాయి. ముద్రాలు గర్జిస్తున్నాయి

''శిరీషా '' పిలిచాడు బిగ్గరగా. . పిచ్చిగా

ఆమె ఆగి వెనుదిరిగి చూస్తోంది. ఆశ్చర్యంగా

'నీ పిగ్గు లేదా''

''ఎందుకు'' నవ్వుతోంది

''నాతో మా నిన్నటో ''

''నన్ను వచ్చి వాళ్ళు ఎంజాయ్ పెట్టడం నా వృత్తి''

''కాని నిన్ను మా గురించి తెలిసి కూడా''

''తెలుస్తే ఏమిటి ఎక్కువుగా వాని పరువులంటాయని వేసుకోను''

''మేము పశువులమా మనుషులం కాదు''

''ఊఁ— అండియట్ ''

''మిస్టర్ బి ఇజ్ ఎ ఎడల్ రిమిట్ నీళ్ళా ధిమ్మంతలతో కూడా నాకు సంబంధాలున్నాయన్న సంతి మరిచిపోకు. మనిషిన్నరిత్తో ఎక్కువ ఎక్కువ ఏమీ చేయకోకు.

నా మన్ను నీ డబ్బు నక్కలతో నీ మంచం లోకంలోకి ఉన్నాయి. ఇప్పుడు నేను నిన్నూ, నీ నిన్నటినూ మళ్ళపెట్టి వందుకు ఏం జరగదు. ఇలాంటిదా నీ మనస్తత్వం ఉన్న వేజమైన సంపాదనతో పెళ్ళాడందుకు సిగ్గు పడు. రా పదెంటు. . . . . ఆన్ . . . '' అని చేయి పట్టుకుని [illegible] అంతిమ్మల్లోకి లాక్కెళ్ళి . . . [illegible]'' అంది.

అటు [illegible] వెళ్ళాల్లో.

''ఇటు చూశావా ఎప్పుడైనా [illegible] రాత్రుల్లో-''

''మాట్లేదు —''

''ఇప్పుడు చూడు''

ఆనందమూర్తి చకాలున [illegible] గల్లీలోకి

హోటల్ అప్సరకా, తను [illegible] శాలా నడుము ఉన్న పెద్ద [illegible] కాలుపడుపైకి కూర్చుని . హోటల్ వాళ్ళు పారేసిన ఎంగిలి విస్తరాకులను ఊర్చుకుని తింటూ . వాటి కోసంపెట్టాడుకుంటున్న మనుషులా, కుక్కలూ —

ఆ మనుషులు దయ్యాల్లా ఉన్నారు పిల్లలు . పెద్దలు . ఆడవాళ్ళు . మగవాళ్ళు . అంతిలో పేగుగుడాడుకుంటున్నారు

వాళ్ళంతటా వెళ్ళాల్లో ... [illegible] జాస్మిన్లా —

శిరీష వంక చూశాడు ఆనంద మూర్తి

''ఎకువు తన కోసం తను బ్రతుకుతాయి. మనిషి మనిషిగా బ్రతకాలంటే మనిషనిపించుకోవాలంటేమనిషికోసం బ్రతకడం నేర్చుకోవాలి . ఇన్నాళ్ళూ పశువు గానే బ్రతికావు ఇకనైనా మనిషిగా బ్రతకేందుకు ప్రయత్నించు'' మెట్లు దిగి పోతోంది శిరీష గంభీరంగా.

ఆనందమూర్తి తలలో ఆలోచనలు ప్రేలుతున్నాయి డైనమైట్లా.

అటు కాదు- ఇటు చూడు

చిన్న కథ

రామా చంద్రమౌళి

రచయితలకు

ఆంధ్రప్రభ ఆదివారం విజ్ఞాన వేదికకు వ్యాసాలు ఈ క్రింది చిరునామాకు పంపవలెను :

ఆంధ్రప్రభ ఆదివారం విజ్ఞాన వేదిక
ఎక్స్‌ప్రెస్ సెంటర్,
దోమలగూడా,
హైదరాబాద్-29

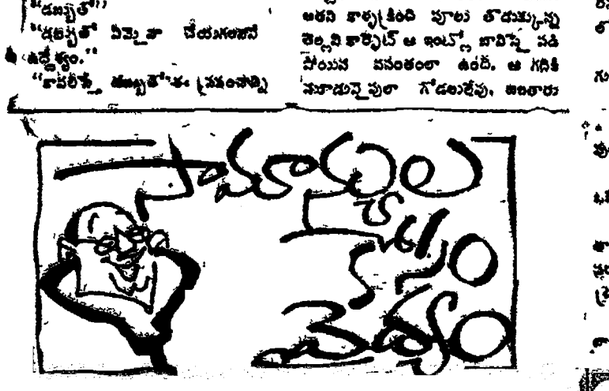

కండ్ల కలక

డాక్టర్ పి. వి. సుబ్బారావు

పుట్టుకతోనూ ఆ ఊళ్ళో పేరుమోసిన జక్కలు. ఆయుర్వేదాలు కుటుంబాల్లో పేరు సీతారామ. పక్షపాతరేండ్ల సీతారామ మంచికూడా. పుట్టడే భోమ్మలాంటి ఆ అమ్మాయి చిరు తనుక్కి ఏడతోమిదవ కుటుంబాలు- నిత్యం ప్రకులడిపోకడంతో సందేహం లేదు. సీతారామ ఇంటర్ రెండవ సంవత్సరం చదువు తూంది. కూడాంతో ఎదుటి వారినేట్టి ఆకర్షిస్తున్నట్టే ఆమె చదువులో గూడ ఎంతో కుశాగ్ర బుద్ధి తూపీక్షా పరీక్షలలో ఫస్టు మార్కులు పరిపోటీమ్లో ఉపాధ్యాయుల మన్ననలు పొందేది. ఈసారి ఇంటర్ పరీక్షలతో కూడా మంచిమార్కులు సంపాదించుకొని ఎలాగైనా ఎం. బి. బి. ఎస్. సీటు సంపాదించుకోవాలని తహతహ లాడుతోంది ఆ అమ్మాయి. పరీక్షలు నెట్టమని పదిరోజులు కూడ లేవు. రోజుకుగంటా కష్టపడి చదువుతోంది సీతారామ. మరోవారం. గడిచే సరికి పాకు నిద్రాహారాలు శ్రేష్ఠ కాలేదుగా మనిషి నలిగిన దాయాలు-ముఖంలో కొట్టొచ్చి ఎట్టుగోపరిస్తున్నట్టుగా. ఆరోజు ఉదయం కళ్ళు మండినట్టుండడం గమనించింది సీతారామ. మరుసటి ఉదయాని కల్లా కళ్ళు ఎర్రబడ్డారు. అంతేగాక కళ్ళు పుసులు కూడా కడుతున్నాయి. పరిపరి అశ్రద్ధ చేయకుండా కళ్ళం డాక్టరు రావుగారింటికి వెళ్ళింది డాక్టరు గారు పిచ్చరంగా పరీక్ష చేసి సీతారామ ''కంజెంక్టైవైటిస్'' అనే వ్యాధికి గురై బాధపడుతోందని చెప్పి తగురీతిలో మందులు వ్రాసి వాడ మని వెళ్ళారు

కండ్ల కలకనే డాక్టర్లు ''కంజెంక్టైవైటిస్'' అని పిలుస్తారు అతి సామాన్యంగా మనం వినే కండ్ల జబ్బులలో ఇది ఒకటి. ప్రాణాంతకమైన వ్యాధి కాక పోయినా దృష్టికి సంబంధించిన జ్ఞానేంద్రియానికి వచ్చే వ్యాధి కాబట్టి తీవ్రతర గూర్చి మనకు అశ్రద్ధ పనికిరాదు. [illegible] కొద్ది మిలియన్ల జనాల్లో ఈ [illegible] బారినపడుతున్నట్టు [illegible] ఆరోగ్య సంస్థ అంచనా. కళ్ళ [illegible] పేడితవ్యాధి. ఏ వాతావరణమూ సంబంధ [illegible] ఈ వ్యాధి సంక్రమించ [illegible] ఈ వ్యాధి క్రిము [illegible] జాగ్రత్తగా ఉండకపోతే [illegible] ఎక్కువ [illegible] ఇతరులకు [illegible] కుటుంబీకులు [illegible]

వైద్యశాస్త్రానికి దీంచేస్తాను''

''అమ్మా . . ''

''డబ్బుతో చేయగల అనేక గొప్ప మంచిపనులేవైనా చేశావా మన్ను''

''ఏ—''

''ఏదీ ఒకటి చెప్పు''

''నేను -వన్నెండేండ్ల వసివాడిగా ఉన్నప్పుడు . . . అప్పుడు నేను కైవల్ మోటార్ నేర్చుకుంటున్నాను. దాదాపు ప్రతిరోజుగంటా అయిపోయింది. నూటి తప్పకుండాదేన్నయినవాగ్దానంచేయగలవేళ్ళు వచ్చింది. కాని ఏం లాభం. అంత ఖర్చు పెడి మోటార్ నేర్చుకున్నాకుక్క మనిషి నైనా చంపకుంటే ఆ - టూరెంట్ విలువేమిటి. అలా అనిపించేది. అందుకని ఒకసారి మా బంగళా ఎదుటనుండి నడిచిపోతున్న ఓ బిచ్చగాని గురి చూసి కాల్చి చంపాను''

''మరి పోలీసులు నిన్ను పట్టుకోలేదా''

''హుం . . పిచ్చివాడా ఈ ప్రపంచం ఒ కుక్క- దానిక్కావలసిన బిస్కెట్లు మా దగ్గరున్నాయి. నేను కాల్చి చంపిన బిచ్చగాడు ఆకలిబాధకు తట్టుకోలేక ఆత్మహత్య చేసుకున్నట్టు పోలీసు రికార్డుల్లో ఉంది.''

''ఐతే—నాకు నిన్ను చూస్తే భయమువుతోంది. వెళ్ళిపోతాను నీ దగ్గరి నుండి.''

''ఇంతకూ నీ పేరు''

''నీ మనసును''

''మనవెళ్ళిపోతానా. మరి నాకు మనసు లేకుంటే ఎట్లా''

''నీకు బాగా డబ్బుంది గదా. ఇక మనసు అవసరంలేదు వెళ్ళాలు బై''

'' . . . . . ''

ఆనందమూర్తి పెట్టె కట్టుకోవడం ముగించుకుని అడ్డం ఎదుటనుండి వెనక్కు తిరిగాడు.

వెంటనే వసివాడి వెండి ట్రేలో కాఫీ కప్పునందించింది.

ఆ వసివాడి ఫస్ట్‌క్లాస్ గెజిటెడ్ ఫీసర్ పెళ్ళాంలా ఉంది. ఇంద్రుని ఆస్థాన నర్తకి పదిరాత్రులూ చేసే రంభ ఆ ఇంట్లో పనివాడిగా చేరినట్లుంది.

కాఫీని ఒక్క జుర్రు జుర్రుతుంటే మళ్ళీ కప్పును ట్రేలో పెట్టాడు. ఆమె మంత్రితిచిన మనిషిలా మాయమై పోయింది.

అతను విలువిడి ఉన్న గది మంచంలో కట్టిన మామూలుమందిరంలా ఉంది. అతని కాళ్ళక్రింది పూలు తొక్కుకున్న తెల్లని కార్పెట్ ఆ ఇంట్లో బావిపై పడి పోయిన వసంతంలా ఉంది. ఆ గదికి మామూలువైనవి గోడలులేవు. అంతారు తెరలే, గాజుపలకులాన్నియు అరని ఏడు రంగా మొద్దుగా మలిచిన మబ్బుల మధ్యల్లో ఉన్నాయి తెల్లని సోఫాలు సోఫాల మధ్య టీపాయ్‌పై నిలబడి ఉన్న అట్టల్లేని ఆడతోమ్మ అడవాళ్ళకు మగవాళ్ళనూ, మగవాళ్ళకు ఆడవాళ్ళనూ జ్ఞప్తికి తెస్తుంది తపింపజేసేటట్టుగా ఉంది. దాని ప్రక్కనే ఉన్న పోలు దళ్ళ కట్టిన వెన్నెలముక్కలా ఉండే బంగారు రంగులో. ఆ గదిపైన జ్ఞప్తి అమావాస్య నాటి చుక్కలాకాశాన్ని తెచ్చి అతికించి నట్టుగా ఉంది. ఇంపోర్టెడ్ స్టీరియో టేప్ రికార్డర్ ఉంది. ఓ మూలకు అందులో గంధర్వులు శాశ్వత జుందిలై నట్టున్నారు గాలి దానిలో సిరిగారించుకుని శబ్దాలను తొడుక్కుని ఖయటికి ప్రవహిస్తోంది. ఆ గదిలో ఎక్కడా శైటులేదు. కాని కాంతి ఎక్కడినుండో వర్షంలా కురుస్తోంది

ఆనందమూర్తి గాజుకిటికీ తలుపులు తెరిచి, నీలి పరదాలను నున్నితంగా ప్రక్కకు జరిపి బయటికి చూశాడు. ఆటుప్రక్కన తెల్లని ఫ్లోరింగ్ నడుమ నిలిరంగు స్విమ్మింగ్ పూల్ తెగిపడ్డ ఆకాశపు ముక్కలా ఉంది. ఇటుప్రక్కన వచ్చగా వచ్చిన పేలనిండా పరిచిన స్పానిష్‌పారలా ఉంది. వచ్చికలో నుండి పుట్టి పూసిన పూలు అక్కడక్కడ రాలిపడ్డ నక్షత్రాల్లా ఉన్నాయి

ఎదురుగా— క్రింద కార్‌షెడ్ లుంపార్కెడ్ గడ్డిలో నేసిన పెద్దపైజా పిచ్చుకగూడులా ఉంది. దాంట్లో నిలబడ్డ నాల్గు దిగువమధ్యన కార్లు ఇక లేని పోటోలు రంగుల పక్షుల్లా ఉన్నాయి

''ఇప్పుడేంజేద్దూరాలి తను'' అనుకున్నాడు ఆనందమూర్తి ఊపిరిసల్పుకో లేని రోగి ఆయాసపడుతున్నంత బాధగా.

ప్స్— అంతా బోర్ . . బోర్ —

ఇళ్ళంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. బయటంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది కాదు నిశ్శబ్దం లోపలే తమున్నాడు. ఆరోజు అతను పడపోయిన కాలం పాఠశాల పిల్లవాడు అప్పుకుండా చదవాల్సిన పేదంలా పేది స్తోంది.

టేప్ రికార్డర్‌ను ఆన్ చేశాడు!

గోడలో బీరువా తలుపు తెరచి వాల్గు ఇండు పోర్నోగ్రఫీ బుక్స్ తెచ్చుకున్నాడు పేజీలు తిరిగేశాడు.

కాగితాల పడుము సరిగిపోతున్న అప్సరసలు ఊపిరి పీల్చుకున్నారు.

మ్యూజిక్—రోజు ముందర తాంగని గుర్రాలా కన్పిస్తోంది.

నిప్పు కళ్ళు . . . ఎరుపెక్కిన చెక్కిళ్ళు . . . . అదురుతున్న పెదాలు . . మెరుపుల్లా ఒంటి చిరుపులు

ఒక్కో పోటోలోని ఒక్కో భంగిమ . . ఒక్కో బుక్కోట్టే కోరిక

బొమ్మలు మెదడులో అగ్ని పర్వతాలు ప్రేలుతున్నాయి లావా నదుల్లో పరుగెత్తి పరుగెత్తి మరిగి మరిగి నము ప్రేరణలో తరుస్తోంది.

ఇదేమిటి . . . తెడిచిన దూదిముద్ద లాంటి తను గీకిన అగ్నిపుల్లలా ఐపోతూ . . . ఆర్గాస్మ్ . . ఎస్ యువ్ద పోజిటివ్ తనవన . . తనవన

ఏదో మత్తు . . . మత్తు

హాయి పొంటెన్‌ల ముందు నీటిలేటలా విరజిమ్ముకొస్తోంది

చటుక్కున పుస్తకాన్ని మూసేశాడు

ఒళ్ళు గంటసేపటి నుండి మంటల ప్రక్కగా నిలబడ్డట్టు వేడెక్కింది.

తనకిప్పుడేదోకావాలి . . ఏదో కావాలి.

తనిప్పటికి ఎన్నో సుఖాలను చవి చూశాడు ఎందరో స్త్రీలను . ఎన్నో అందాలను బిస్క్రీం తన్నంత మామూలుగా అనుభవించి పారేశాడు.

గదిలో అటు ఇటూ తిరుగుతున్నాడు అలాంటిగా

బయట కారాగింది.

గాజు తలుపుల్లో నుండి చూశాడు

శిరీషను తను నిన్న చూశాడు నెమ్మట్టు నెమ్మదిగా గాలిలో. అక్కడే మన మను పోగొట్టుకున్నాడు. ఇప్పుడామె ఒంటినుండి మళ్ళీ తన మనసును తను తీసుకోవాలి. అప్పుడు గాని తనుత్పన్నగా ఊపిరిపీల్చుకోలేడు.

శిరీష దిగుతోంది కారులో నుండి బొమ్మలా . . మన్నిరంగా

గుండెలో ఏదో అలజడి . తుపాను

గబగబా మేడపై నుండి క్రిందికి పరు గెత్తాడు —

నరిగ్గా ఆమే . . అతనా డ్రాయింగ్ రూంలో ఎదురుపడి . .

''ఆనందమూర్తిగారున్నారా'' అంది కాలాగ్గా.

''ఉన్నారు''

''పిలు''

''ఎస్''

''మీరా'' తను పెంచుకున్న పెంపుడు కుందేలు వంక చూచినట్లు జాలిగా చూచింది.

''వెళ్ళాలా'' అన్నాడు

ఆమె ఆశ్చర్యపోయింది.

అతను ఆమెకంటే ఎత్తుతో చిన్న.

కాని ఆమె భయపడలేదు. ధైర్యంగా చూచింది . పురుక్షణం నవ్వింది నిర్మిష్టంగా

''వెళ్ళాలా'' అన్నాడు ఆనందమూర్తి మళ్ళీ అతను నోట్లు కట్టల వంకచూస్తున్న చిచ్చగాలిలా చూస్తున్నాడు ఆమె దిక్కు.

''ఊఁ.'' ఎటు అని ఆమె అడుగ లేదు.

''పద''

[illegible]

పిక్‌కడిపట్టి ఊరుకు బయటికి తీశాడు.

తాగిన మత్తులోనే తనూ, శిరీషా కార్లో బయలుదేరేం— ఆమె గేటుకు దగ్గర దిగిపోయిం తను వచ్చి . . .

తెరతొలగిపోతోంది —

ఓహో.

వాడే చూచుకున్నాడు. రాత్రి పెదగంగలా కైంది

ఎలంతా . ధిమ్మగా ఉంది నొప్పిగా ఉంది ఎవరో ఖణిలోల్లోకి దోమలు దిగ్గొట్టి నట్టు.

ఒళ్ళంతా పలుపులు-మ్మ గడ్డలా జ్వరగా.

బెడ్‌పైనుంచి లేచి కూలబడ్డాడు.

తన గది ప్రక్కన . వాన్ గదిలో మండ్రి ఏవో పాటలు వినబడ్డాయి అస్పష్టంగా

ఎవరి శంకరబాబు... పక్కు వచ్చాడా.. ఎప్పుడొచ్చాడు.

చెమటలుపట్టాయి ముఖం నిండా.

లేచి డ్రాయింగ్ రూం దిక్కులోదా మెలుకువుంటూండగా . నొప్పి గది తలుపు నగం తెరచుకుని . మొదట ఓ చీర కనపించి. .. తర్వాత ఒక్కొక్కటి నడచివచ్చి

'బై'. —తలుపులు మూసుకున్నాయి మళ్ళీ . . అది నన్ను కంకమే.

ఆమె తనవైపు తిరిగి —

ఆమె శిరీష . . శిరీష

శిరీష నా గదిలోనుండి బయటికి వచ్చా

అంటే అంటే

శిరీషతో తనూ . . నాన్నా .

ఛీ ఛీ ఛీ

అతని తలలో డైనమైట్లు ప్రేలుతున్నాయి

శిరీష అతనివంక ఓ వసివాన్ని చూచి నంత మామూలుగా చూచి వెళ్ళింది పొట్లు దిగి

ఖువులో అడుపులు మండిపోతున్నాయి. ముద్రాలు గర్జిస్తున్నాయి

''శిరీషా '' పిలిచాడు బిగ్గరగా. . పిచ్చిగా

ఆమె ఆగి వెనుదిరిగి చూస్తోంది. ఆశ్చర్యంగా

'నీ పిగ్గు లేదా''

''ఎందుకు'' నవ్వుతోంది

''నాతో మా నిన్నటో ''

''నన్ను వచ్చి వాళ్ళు ఎంజాయ్ పెట్టడం నా వృత్తి''

''కాని నిన్ను మా గురించి తెలిసి కూడా''

''తెలుస్తే ఏమిటి ఎక్కువుగా వాని పరువులంటాయని వేసుకోను''

''మేము పశువులమా మనుషులం కాదు''

''ఊఁ— అండియట్ ''

''మిస్టర్ బి ఇజ్ ఎ ఎడల్ రిమిట్ నీళ్ళా ధిమ్మంతలతో కూడా నాకు సంబంధాలున్నాయన్న సంతి మరిచిపోకు. మనిషిన్నరిత్తో ఎక్కువ ఎక్కువ ఏమీ చేయకోకు.

నా మన్ను నీ డబ్బు నక్కలతో నీ మంచం లోకంలోకి ఉన్నాయి. ఇప్పుడు నేను నిన్నూ, నీ నిన్నటినూ మళ్ళపెట్టి వందుకు ఏం జరగదు. ఇలాంటిదా నీ మనస్తత్వం ఉన్న వ